KA KOMORA AUDITORŮ ČESKÉ REPUBLIKY
CHAMBER OF AUDITORS CZECH REPUBLIC CA CR

Praha, 26.02. 2008
č.j.366/2008
vyřizuje: Ing. Jindřišková
telefon: 221 60 24 17

Vážený pan
Ing. Martin Říman
ministr průmyslu a obchodu
Ministerstvo průmyslu a obchodu ČR
Politických vězňů 20
112 49 Praha 1

Vážený pane ministře,

v návaznosti na podklady doručené dne 8. února 2008 si Vám v příloze dovolujeme předložit připomínky Komory auditorů České republiky k Návrhu věcného záměru zákona o volném pohybu služeb.

Připomínky se týkají rozporu Návrhu věcného záměru zákona o volném pohybu služeb s požadavky směrnice č. 2006/43/ES, o povinném auditu ročních a konsolidovaných účetních závěrek, a zákona č. 254/2000 Sb., o auditorech, ve znění pozdějších předpisů, a dále problematiky pojištění odpovědnosti za možné škody při výkonu auditorské profese.

Dovolujeme si Vám touto cestou poděkovat, že jste nám poskytli možnost vyjádřit se k výše uvedenému Návrhu věcného záměru zákona o volném pohybu služeb, a jsme připraveni Vám i v dalších případech poskytovat odpovídající součinnost.

S přátelským pozdravem

Ing. Eva Rokosová, MBA
ředitelka Úřadu

Příloha
Připomínky KAČR k Návrhu věcného záměru zákona o volném pohybu služeb

Připomínky Komory auditorů ČR k návrhu věcného záměru zákona o volném pohybu služeb

1. Rozpor mezi Návrhem věcného záměru zákona o volném pohybu služeb, požadavky směrnice 2006/43/ES o povinném auditu ročních a konsolidovaných účetních závěrek a zákona č. 254/2000 Sb., o auditorech

V souladu s Návrhem věcného záměru zákona o volném pohybu služeb (dále jen „Návrh věcného záměru") je auditorům či auditorským společnostem (statutární audit zde není zahrnut do služeb, na které se zákon nevztahuje) z jiného členského státu umožněno poskytovat služby dočasně a příležitostně, aniž by pro ně platila povinnost schválení příslušným členským státem či povinnost zápisu do seznamu auditorů a auditorských společností.

Podle našeho názoru je v tomto směru Návrh věcného záměru zákona v rozporu s článkem 3 směrnice 2006/43/ES o povinném auditu ročních a konsolidovaných účetních závěrek, podle kterého je požadováno, aby povinný audit prováděli výhradně statutární auditoři nebo auditorské společnosti, kteří jsou schváleni příslušným členským státem vyžadujícím povinný audit. Požadavky této směrnice musí být implementovány všemi členskými státy do národních legislativ nejpozději do 29. června 2008, návrh zákona připravuje Ministerstvo financí ČR.

V souladu se stávající právní úpravou (zákon č. 254/2000 Sb., o auditorech) je pro výkon profese auditora požadován zápis do seznamu auditorů nebo seznamu auditorských společností, a to po splnění zákonem předepsaných požadavků.

Domníváme se, že výše uvedený požadavek Návrhu věcného záměru zákona je v rozporu s článkem 3 směrnice 2006/123/ES o službách na vnitřním trhu, ve kterém je stanoveno, že:

„V případě rozporu ustanovení této směrnice s ustanoveními jiných předpisů Společenství, které upravují zvláštní aspekty přístupu k činnosti poskytování služeb nebo jejího výkonu v konkrétních odvětvích nebo pro konkrétní profese, mají tato ustanovení jiných předpisů Společenství přednost a použijí se na dotyčná konkrétní odvětví nebo profese".

Navrhujeme alternativně následující změny bodu 7.1.2. Návrhu věcného záměru zákona:

„Zákon se nebude vztahovat na služby, které splňují definici finančních služeb podle Směrnice 2006/48/ES a dále na služby, u kterých jsou zvláštní aspekty přístupu k činnosti jejich poskytování nebo jejich výkonu upraveny jinými předpisy Společenství."

nebo

„Zákon se nebude vztahovat na služby, které splňují definici finančních služeb podle Směrnice 2006/48/ES a dále na služby statutárního auditu."

2. Problematika pojištění odpovědnosti za možné škody při výkonu auditorské profese

Další problém spatřujeme v otázce **pojištění odpovědnosti za možné škody při výkonu auditorské profese.** Podle zákona č. 254/2000 Sb., o auditorech dokládá usazený a hostující auditor Komoře auditorů ČR doklad o pojištění pro případ odpovědnosti za škodu způsobenou v souvislosti s poskytováním auditorských služeb v České republice uzavřeném tak, aby výše pojistných částek byla úměrná možným škodám, které lze v rozumné míře předpokládat.

Pokud poskytovatel auditorských služeb doloží pouze obecně pojištění odpovědnosti uzavřené v jiném členském státě EU, nemusí tato pojistná smlouva krýt jeho odpovědnost za auditorské služby, které auditor z jiné země EU poskytuje na území České republiky.

Text pojistné smlouvy je tudíž nutné ošetřit tak, aby pojistka dokázala pojistit odpovědnost za auditorské zakázky v té zemi, ve které chce auditor působit, a doklady o pojištění by měly vymezovat rozsah pojištění zakázek v dané zemi v patřičné výši.

Zpracovaly: Ing. Eva Rokosová, Ing. Markéta Jindřišková, Ing. Lenka Rückerová